

Telegraful Roman.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douări 24 fil., — de trei 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Onoarea amvonului.

De Dr. Gh. Comșa.

Glasul limpede și patrunzător al Înalte Preașfintei Sale, Domnului Arhiepiscop și Mitropolit *Vasile Mangra*, a putut produce asupra ascultătorilor interesanți cu privire la predica cea mai adâncă impresie cu ocaziunea hirotonirii I. P. Sf. Sale intru arhieereu, la 16/29 Octombrie 1916, în biserică pompoasă din piața orașului Oradea-mare. Publicul mare al nostru a putut ceta celuvânt înălțător în întregime și totuși aflu de necesar a reproduce dintr-însul partea privitoare la predică.

«Preocuparea noastră de căpetenie va fi aşadară, ca să restabilim onoarea amvonului». Cuvintele acestea trebuie să străbată ca un fulger conștiință preotimii noastre, pentru că deși ele sunt spuse cu blândețe, cuprind un adevăr, care e o mustare pentru preotimia noastră. Ele doar amintesc apărat despre «restabilirea» onoarei amvonului, iar cuvântarea de instalare într-un pasaj următor reliefază ca fapt întristător, citând din prorocul Amos (cap 8, v. 11), că la noi în biserică «e foamete de a se auzi cuvântul lui Dumnezeu».

Cauzele acestui fapt trist nu am intenția să le examinez aici, pe cari de altcum I. P. Sf. Sa le-a redus la «lipsa de știință și de cuvenită cultură teologică a preotului». Mângăierea noastră e mângăierea ce o primim dela un părinte, când în programul ales al I. P. Sf. Sale găsim, că onoarea amvonului o va restabili prin reforma seminarilor și prin înființarea unei facultăți teologice. Nădejdea noastră deci e pusă în mâni sigure și avem convingerea, că în viitor se va lucra mai mult în seminarile noastre în direcția aceasta. Vor fi deci mai favorizați acei tineri, cari în viitor își vor face studiile. Insă în chipul acesta ne rămâne atenția așantă asupra preotimii noastre, care deja a trecut peste pragul edificiilor seminariale și e pusă la propovăduirea cuvântului după studiile, pe cari deja le-a făcut.

Preotimia aceasta va fi avizată în activitatea predicatorică la cunoștințele ce și le-a câștigat, fiind totdeauna treză, ca nu numai să nu le piardă, ci să le îmbogățească și completeze mereu, căci altcum nu va fi la apogeul chiemării, și atunci nu e mirare, dacă slabesc moravurile și se ofilesc obiceiurile și datinile bune în popor. Va trebui să fie pururea veghe această preotime, ca la vremea sa viitorii preoți, cari vor trece prin seminariile pline de reforme, să găsească o turmă cuvântătoare bine păstorită. Armele spiritului trebuie să le folosească în continuu, ca astfel munca preotimii noastre de acum să fie o desmințire categorică a celor, cari pretind, că predicarea cuvântului lui Dumnezeu ar fi o muncă zadarnică.

E știut, că mulți atacă activitatea predicatorică a preotimii diferitelor biserici, pretextând, că predica trece în formalisme, în subtilități dogmatice, și că predicatorii zilelor noastre pregă-

tesc pe oameni spre moarte și uită, că după proverbul german nu-i iertat a face lucru al doilea înaintea celui dintâi. Cu alte cuvinte, predicatorii de azi ar face bine, dacă ar pregăti pe oameni mai întâi spre o adevărată vieță, căci apoi moartea vine ea.

Evident, că astfel de atacuri nu multă bătăie de cap aduc unor preoți, cari nu predică; aceștia trec la ordinea zilei peste atacuri de atare naturală. Nu tot așa însă preoții unei biserici, cari au adevăratul titlu de predicatori. Unii ca aceștia își înțelesc spiritul prin faptul, că sunt expuși la atacuri, și astfel e dureros, dar e fapt, că la noi și acum parte mare a preoțimii contează mai mult la înrăurirea cultului și dela acesta așteaptă înviorarea vietii creștine.

De aceea e mai de preferit acea stare, când preotimia e la înălțimea chemării ei și predică în mod suficient, chiar cu rizicol de a fi expusă la afacurile pomenite. Da. E mai de preferit decât starea, care așteaptă, ca revelațiunile și semnele darului divin numai prin cult să se alimenteze în inimile credincioșilor. E adevărat, că puterea cultului e mare, sfintele evanghelii, cetirea apostolului, irimoasele și alte cântări, au efect hotărător, și astfel sunt un fel de predică stabilă în biserică, căci aflăm în ele exemple de virtute, iar exemplele și în predică se folosesc, dar nu trebuie să uităm, că predica propriu zisă încă e o acțiune esențială a cultului creștin ortodox.

Predica are un rol întreit. Deși teaptă, susține și propagă credința. Acest rol l-a înțeles și l-a apreciat I. P. Sfintul nostru Mitropolit prin cuvintele rostite de pe tronul arhieștilor, cu ocaziunea instalării sale și aprecierea e cu atât mai ponderoasă, cu cât n'a întrelăsat a aminti despre predica în primul său cuvânt, pe care l-a adresat preotimii și poporului său credincios.

Vor fi provăzuți cu sabia duhului acelui, cari prin ostenele Esclenței Sale vor trece prin seminarii cu învățământ la înălțimea vremii și aceia vor lăuda numele binefăcătorului, dar I. P. Sf. Sa nu va uita nici de ceice suntem deja în via Domnului, ci se va îngrijii, ca să avem mijloacele necesare pentru a avea biblioteci corespunzătoare și predicatori, cari cu ocaziunea conferențelor preotesti vor da apoi prilej preotimii să asculte predici sistematice, ținute după formele omiletice, aplicând și puterea oratoriei.

Instituirea de predicatori la centrele episcopale e o necesitate imperioasă. Multe sunt căile, pe cari I. P. Sfintul nostru Mitropolit ni le va arăta, spre a putea deveni biserică noastră adevărată biserică cuvântătoare. Noi trebuie să-i îmbiem și oferim toată dragostea noastră de muncă, și putem fi siguri, că atunci onoarea amvonului se va restabili, spre binele nostru al tuturora.

Orfelinele noastre.*

Zilele istorice, prin care trecem, pun la grea încercare popoarele. Ele trebuie să-și încordeze toate puterile, de care dispun: fizice, morale și inteligețiale, ca să poată rezista furtunei complete, ce s'a deslăunit asupra vechiului nostru continent, să-și păstreze moștenirea rămasă dela înaintași și să-și asigure un loc vrednic între neamuri pentru viitor. — Si în adevăr, rareori s'a văzut în cursul veacurilor o desvoltare așa de mare a energiei omenești, ca în anii aceștia doi din urmă. De o parte pe câmpul de luptă se folosesc, cu o tenacitate fără seamă și cu o istețime admirabilă, toate mijloacele de apărare și de atac: pe uscat, pe apă și în aer, se fac învențiunile cele mai ingenioase pentru nimicirea dușmanului și pentru apărarea proprie, se dau dovezi de vitezie și de rezistență, cum numai în timpurile legendare ale anticității mai putem întâlni; iară de altă parte acasă, în locurile nebântuite încă de furia răsboiului, se lucră fără preget la îngrijirea masselor luptătoare cu toate cele de lipsă, se fac organizări nouă economice pentru acoperirea trebuințelor celor rămași la vatra părintească, se desvoală o circulație de bunuri și de persoane, cum nu s'a mai văzut până acum, — de asemenea se dau toate îngrijirile trebuințioase ostașilor răniți și bolnavi, se ocrotesc cei rămași acasă în lipsă și în mizerie, și se iau toate măsurile necesare pentru ajutorarea în viitor a celor, cari vor rămâne nedestoinici de muncă în urma îngrozitorului războiu, pentru sprijinul soților văduvite și pentru creșterea orfanilor, ai căror părinți au căzut pe câmpul de onoare.

Cu alte cuvinte, dualismul, care zace ascuns în sufletul omenesc, rareori a eșit la iveală cu atâtă putere, ca în zilele noastre. De o parte tendința impulsivă de a ataca și a se apăra, dorul neînfrânat de a vedea trăntit la pământ pe dușmanul, ce te-a vătămat, sau a voit să-ți încruciseze interesele, simțul nobil de a-ți apără până la cea din urmă picătură de sânge onoarea atacată și pământul strămoșesc încălcăt; iară de altă parte mila fără de margini față de cei nemorociți, fie ei prietini sau dușmani, îngrijirea plină de devotament față de ai tăi și față de viitorul lor, ocrotirea celor slabii și neputincioși, jertfirea intereselor proprii pentru alinarea suferințelor altora, — cu un cuvânt: egoismul cel mai pronunțat față cu altruismul cel mai vrednic de admirare.

* Reproducem acest frumos articol al domnului Andrei Bârseanu, presedintul «Asociației din Sibiu, din revista «Transilvania», care a apărut astăzi și în zilele apropiate va fi expusă la adresa tuturor abonaților. Avea să apară în luna August, dar în urma celor întâmplări n'a putut să fie tipărită decât abia acum. Natural, că articolul a fost scris conform situației în care ne aflam în August și care acum e cu totul schimbată, deci deschiderea celor trei orfeline române nu se va mai putea face, decât poate la primăvara, ori în toamna anului viitor. — Redacția.

În această încăierare cumplită a neamurilor poporul nostru din această țară încă și-a avut și-și mai are încă partea sa.

La chemarea Domnitorului sute de mii de oșteni români au lăsat coarnele plugului și bățul păstoresc și au apucat arma ucigașoare pentru apărarea țării și a onoarei ei. Si acești oșteni, întocmai ca strămoșii lor, și-au făcut pe deplin datoria pe toate câmpurile de luptă, pe care au fost trimiși: în sesurile întinse ale Galiciei și ale Poloniei rusești, în văile istorice ale mult cercatei Bucovine, în munții prăpăstoși ai Tirolului, în văile rodioare ale Sârbiei și în munții pleșuvi ai Montenegrului și ai Albaniei. Ivan gorod, Lovcen, Baranovici vor rămâne pentru toate timpurile titluri de glorie pentru ostașii noștri, mărturii pururea grăitoare despre vitejia lor, putându-se însă cu vrednicie lângă locurile istorice mai vechi, în care a strălucit virtutea militară românească: lângă Aspern și Essling, Custozza, Novara, Mortara și Lissa.

Dar pe când flăcăii și bărbații harnici de a purta armele săngerau pe câmpul de luptă, nici cei de acasă n'au rămas cu mânila în săn, ci au dat dobadă de patriotismul lor și de simțul lor de umanitate, jerind din toate puterile lor pentru cei duși spre ostașii răniți și bolnavi, precum și pentru familiile lor aflătoare în suferință.

Încă la începutul războiului se făcură colecte însemnate de vestimente, alimente și bani pe seama răniților; se înființără apoi în câteva centre spitale pentru adăpostirea și îngrijirea soldaților răniți și bolnavi, unde zeci de Românce luară asupra lor cu cel mai mare devotament serviciul de surori de caritate; tot sufletul gingeș și simțitor al femeilor noastre se îngrijii, să aducă mângăiere celorce suferă în spitale, departe de ai lor, cercetându-i la serbătorile cele mari și distribuind între dânsii diferite dării adunate de multeori din satele cele mai depărtate; societăți și particulari se întrecu să provadă pe ostașii bolnavi și reconvențenți cu hrană sufletească, trimițându-le și împărțindu-le cărți și jurnale; în multe locuri se ajută cu bani și cu bucate familiile lipsite ale celor aflători pe câmpul de luptă.

Cu un cuvânt: sufletul milos al Românilui eș și deastădată la iveală în toată bunătatea și în toată curățenia sa.

Cea mai de seamă faptă filantropică însă, răsărită în mijlocul poporului nostru în timpul din urmă, e, fără îndoială, acțiunea pentru ajutorarea copiilor și copilelor rămași fără tată și fără nici un sprijin în urma îngrozitoarelor întâmplări, prin care ne-a fost dat să trecem, și care au sguduit din temelii liniștea și fericirea atâtător familii.

Încă înainte de încheierea anului trecut o grupă de oameni de inimă a

păsit cu energie și cu devotament pentru înființarea unui orfelinat românesc în Sibiu, îndemnând cu cuvântul și cu fapta publicul nostru, să contribue pentru realizarea acestei întocmiri umanitare atât de necesare și rugând Consistorul arhidicezan din acest centru bisericesc, să ia asupra sa înfăptuirea orfelinatului proiectat.

Noua instituție filantropică fu pusă de inițiatorii ei sub scutul bisericii, deoarece prin însăși natura ei biserică este chemată în prima linie adămăna de ajutor celor nenorociți, și săvântă lacrimile orfanilor și văduvelor, și a-i luă sub părinteasca sa ocrotire; de altă parte, prin organizarea ei, biserică este mai lesne în stare a află, unde în adevăr este lipsă de ajutor, prin organele ei poate mai ușor adună în jurul său, întocmai ca o mamă bună, pe copilașii rămași fără tată și fără sprijin, și aflându-se în strânsă legătură cu școala, le poate da mai bine acestora creșterea trebuincioasă și poate face cu timpul membri folositori ai societății omenești.

Si autoritatea bisericăască solicită și înțelese imediat însemnatatea cestiuniei, ce-și cerea deslegarea cu atâtă stăruință, și fără amânare și luă măsurile de lipsă pentru intruparea instituției atât de reclamate de împrejurări. Încă în cursul serbătorilor Nașterii și ale Botezului Domnului — și cum se puteau cinsti mai bine aceste sărbători! — Consistorul arhidicezan hotărî înființarea unui orfelinat pe seama copiilor ostașilor căzuți pe câmpul de luptă sau ajunși incapabili de muncă și de căstig, și spre acest scop decretă deschiderea unei colecte pentru adunarea fondurilor de lipsă.

«E vorba de un orfelinat românesc și creștinesc», zice neuitatul Arhiepiscop și Mitropolit Ioan Mețianu, acum mutat dintre noi în hotarele vecinieci, în apelul său către preoțime, unul din cele din urmă acte ale vieții sale, — «ce Consistorul nostru plenar a decretat să înființăm și susținem aici în Sibiu, și încă cu posibilă grabă. Orfanii după cei căzuți în războiu ridică mâinile lor nevinovate către Tatăl cel ceresc și reclamă ajutor. Cine le va putea da creștere, hrană, îmbrăcăminte, dacă nu biserică, și prin ea totalitatea fiilor ei rămași în viață, cu puțină avere și cu dare de mâna? Cine îi va putea ocroti mai ales pe aceia, cari au rămas câte 4—5—6 sub grijă unei mame văduvite, slăbită trupește și istovită de durere, — dacă nu noi, ceice suntem datori să fim milostivi și cu îndurare față de cei nenorociți și în dureri? — Iată deci, onorată preoțime, un nou teren, ce ni se deschide de a face binele, de a ocroti și milu pe toți ceice azi au percut pentru Tron și patrie pe părintele lor iubit».

Câteva săptămâni după aceea resună din istoricul Blaj, celalalt centru bisericesc român din patrie, un apel tot așa de călduros către clerul și poporul de sub conducerea sa.

«Zeci de mii s-au prăbușit pe câmpul de onoare», glăsuese cu emoții această apel al mai multor fruntași ai bisericiei și ai școalei, «și orfanii rămași, — cum zice Ieremie prorocul, — cereau pâne și nu era cine să le frângă... Ceice au adus pentru patrie și Tron suprema jertfă, vrednicesc ca și noi să ne jertfim pentru ei, măcar în proporții neasemănăt mai reduse, îngrijindu-ne de ocrotirea orfanilor lor. În vîforul cumplit al măcelului să ridicăm și noi în slavă porumbul alb al milei și dragostei creștinești. — Alături de ofertele marinimoase ale Arhierilor și ale oamenilor noștri cu dare de mâna, să adunăm și filerii văduvelor și ai celor săraci, căci și aceștia apăsa tot atât de greu în cumpăna milostivului nostru Stăpân. Prin graiul nostru vă roagă mii și mii de orfani, cari la timpul său, având parte

de o creștere îngrijită, vor fi tot atâtă membru folositor ai patriei noastre, ai neamului și bisericiei noastre. — Deschideți deci, fraților, inimile voastre cernite de jale și revârsați asupra orfanilor nevinovați comoara îndurării creștinești. Orice filer, orice bucată de pânză ori de haină, va fi binevenită, căci vi se cere în numele sfânt al dumnezeescului nostru învățător, care a spus: «Lăsați prinții să vină la mine!» Din satele noastre pustii și fără lumină mii și mii de mână nevinovate se întind spre noi, sbătându-se în luptă cu mizeria neagră, ce vrea să-i îngriță. «În numele lui Hristos, ajutați-ne», strigă ei. Glasul lor ne pătrunde până la inimă; nu mai putem întârzi nici o clipă».

Aceste cuvinte mișcătoare, isvorite din adâncul unor suflete îngrijorate de soartea atâtălor mlădițe nevinovate ale neamului nostru, aflătoare în suferință și amenințate de mizerie, își avură de asemenea în scurtă vreme efectul dorit. La câteva zile după apariția acestui călduros apel, autoritatea supremă a bisericiei greco-catolice române decise și din partea sa înființarea unui orfelinat în vechiul centru cultural dela împreunarea Târnavelor.

Prin epistola sa pastorală din 9/22 Februarie a.c. venerabilul Arhipăstor al acestei bisericici, Dr. Victor Mihályi, arată mai pe larg și în cuvinte părințești lipsa neapărată și menirea nouei instituții filantropice, lămurăște felul creșterei, ce se va da orfanilor și orfanelor în institutul proiectat, și îndrepătând glasul său părintesc către credințioșii săi, îi îndeamnă să jertfească din toate puterile pentru susținerea așezământului menit să aducă atâtă bine și atâtă măngăiere tinerelor odrasle nenorocite.

«Cunoașteți îngrijorările noastre de soartea orfanilor lipsiți», grăiește venerabilul Arhierul către sfârșitul epistolei sale pastorale. «Știți și gândul nostru pentru alinarea durerilor celor fără nădejde. Auziți și voi, în liniștea satelor voastre, suspirurile pline de jale ale maicelor văduvite și îndurerata lor îngândurare pentru ziua de mâna. Face-vă și vouă comoară în ceriu, unde furii nu o sapă, nici nu o fură. Dumnezeu vă ferit pe voi și pe fiili voștri, de nu-i-a ajuns nemiloasa soarte a orfanilor lipsiți. Ați fost apărați, voi și avutul vostru, de piepturile părinților copiilor săraci. Fiți-le mulțumitori. Și dacă Dumnezeu, cruceanduvă, vă iubit pe voi mai mult decât pe alții, fiți recunoscători și împliniți voința lui...»

Cuvintele călduroase ale capilor bisericilor noastre surori și ale sfetnicilor lor și aflără îndată în toate straturile sociale ale poporului nostru răsunetul cel mai viu. Din toate părțile: din sate și din orașe, dela mari și dela mici, dela bogăți și dela săraci, până și din șanțurile, în care se luptă cu atâtă viteză și în mijlocul atâtă greutăți și primejdii ostașii noștri, venină ajutoare pentru întemeierea și susținerea celor două orfeline.

Și de astădată Arhierii premergători cu exemplul lor; pe lângă dânsii însă, aproape toți fruntașii noștri ținură să ia parte la acțiunea de salvare a odraselor acelora, cari și au jertfit săngele și viața pentru apărarea noastră, a tuturor. S-au aflat comune bisericăști, cari au jertfit zeci de mii de coroane, dar în același timp am avut bucuria a vedea oameni cu puține mijloace, cari au dat ultimii fileri ce-i aveau în pungă, și femei văduve cari din toată săracia lor au scos din fundul lăzii doi trei coți de pânză și i-au dat, ca să se îmbrace cu dânsa alții mai lipsiți și mai nenorociți decât ele și decât ai lor.

Cu aceeașă însuflețire fu întâmplată și chemarea Uniunii temelilor române din patrie de a se face contribuiri pe seama orfelinatului planuit

de dânsa încă din anul 1913 și care, în urma împrejurărilor din timpul din urmă, va avea să adăpostească pe copile celor căzuți pe câmpul de luptă și rămase fără sprijin și fără îngrijire. Această al treilea orfelinat se va deschide, deocamdată, în legătură cu internatul-orfelinat susținut de Reuniunea femeilor române din Brașov.

Astfel, multă spiritul de jertfă al publicului nostru și inițiativei vrednice de toată lauda a cătorva bărbați și femei de inimă, în scurtă vreme — încă în toamna acestui an — se vor inaugura trei institute pentru creșterea și îngrijirea copiilor și copilelor ajunși în nenorocire în urma groaznicului și îndelungatului războiu: în Sibiu, Blaj și Brașov. În chipul acesta multe lacrimi vor fi săvântate, multe odrasle ale neamului nostru, expuse peirei și suferinței, vor fi mărtuite.

Nu ne îndoim, că mijloacele materiale adunate până acum vor fi întrebuințate în chipul cel mai conștientios și mai folositor din partea acelora, cari vor avea să conducă nouă instituții de binefacere și că orfanii primiți într-oasă vor fi crescuți astfel, încât cu timpul să poată ajunge membri folositori ai neamului, ai patriei și ai omenirii.

Un lucru însă am mai avea de amintit, înainte de a încheia aceste șire.

Deși sentimentul deumanitate și prevederea pentru viitorul neamului s-au manifestat aşa de îmbucurător cu prilejul acesta, deși sumele colectate până acum sunt aşa de frumoase, totușă să nu uităm, că suntem numai la începutul împlinirii unei datorii însemnate naționale.

Cele trei orfeline se vor deschide; ele vor primi un număr oarecare de copii și de copile și-i vor îngriji cu toate cele trebuincioase, dându-le atât hrană trupească, cât și sufletească. Să nu uităm însă, că nenorocirea a luat proporții uriașe, că numărul copiilor sărmăni, avizați la ajutorul obștesc, este legion, că în viitor nenorocirea, poate, se va întinde și mai departe, și prin urmare să fim gata la nouă jertfă, la nouă dovezi de umanitate și de iubire de neam și de țară.

Nici una din odraslele nenorocite ale neamului nostru nu este iertată să piară, nici una nu este iertată să rămână neîngrijită și să se părăginească.

Aceasta o pretinde dela noi simțul de conservare proprie; aceasta e o datorie creștinească și omenească.

Să o împlinim, deci, fără întâiere și din toată inima!

A. B.

Manifestații patriotice. In Lugoj s'a făcut în săptămâna trecută congregație comitatensă, cu care ocaziune domnul comite suprem Dr. Medve Zoltán și-a adus aminte cu laudă în vorbirea de deschidere de atitudinea patriotică hotărâtă a Românilor din statul ungur, cu ocazia invaziunii române. A luat apoi cuvântul, înainte de a se între în ordinea de zi, P. C. Sa, Protosincelul Dr. Iosif Traian Badescu din Caransebeș, pentru a constata, că România din Ungaria au luat cu durere la cunoștință, că România, pe care o țineau până acum de amică a monarhiei, s'a alăturat la dușmanii acesteia. Imprejurarea aceasta însă n'a clătinat nici decum credința probată și alipirea Românilor din Ungaria către tron și patrie. Oratorul roagă pe comitele suprem, să le aducă acestea la cunoștința factorilor competenți. In acest înțeles a vorbit și președintul comunității de avere din Caransebeș, Patriciu Dragalina, accentuând, că foștii grădiniți vor apăra și în viitor, ca în trecut, cu credință înăscută și cu jertfire de sine tronul, patria, moșia, și față de nouă dușman. Ambele vorbind au fost primite cu vîi aclamări.

Avis.

Se aduce la cunoștință, că la *școala civilă de fete a Asociației din Sibiu* se începe anul școlar 1916/17 în 1 Decembrie *stil nou*, 1916, în mod excepțional de astădată din cauza răsboiului. Inscrierile se pot face din 1—4 Decembrie c., în 5 Decembrie se încep prelegerile regulate. În 1 și în 2 Decembrie c. la 10 ore dimineața se țin examenele de corigere și de primire, scutite de taxă.

Elevele plătesc:

Taxa de înscriere (odată pentru totdeauna) 4 cor. Taxa fondului de pensiune 8 cor. Didactru (anual) 50 cor.

Pentru pian (2 ore pe săptămână afară de exerciții) o singură elevă: 20 cor. două eleve împreună: căte 10 cor. pe lună. Notele pentru pian, după care s'a urmat instrucția în anul din urmă, să le aducă cu sine.

Internatul școalei nu se poate deschide de astădată, din cauza scumpetei extraordinare în urma răsboiului. Eleve însă pot fi adăpostite și supraveghiate în edificiul internatului pentru o taxă lunară corăspunzătoare, dacă părinții elevelor se îngrijesc de protecția lor cu alimentele trebuitoare. Altcum elevile se pot încărca, și altădată, la familiile cunoscute în oraș.

Sibiu, 18 Noemvrie 1916.

Direcționarea școalei.

După doi ani de răsboi.

De Iosif Trifa, preot.

«Trăs' am dela poporul acesta pacea mea, mila bunătatea mea. Ieremia 16, 6.

(Fine.)

Pe lângă cele înșirate răsboiul a adus un nou păcat între oameni; și anume a adus uzura! Știut lucru este, că răsboia ne apăsa cu mare scumpete și lipsă, și mai ales pe cel sărac, care n'a avut pădere să mai vânză și el vreun cap de viață, cu adevărat îl apăsa de tot. Acum ar fi vrema milostivirii față de cei săraci și lipsiți, față de prinții lor, «cari cer pâne și nu este cine să le dea lor» (Ierem. Plâng. 4, 4). Dar în loc se facă aceasta, sunt oameni cari așteaptă prea mult, cari în loc de milă vreau să tragă și cămașă din spatele celui sărac și lipsit. A murit dară mila, îndurarea și cu zece capete să îvit uzura!

Și din aceste puține părți scoase din viața noastră de azi se poate vedea, că răsboia încă n'a adus ceea ce trebuie să vină: *îndreptarea omului*. Toate păcatele vechi par că au inviat iară între oameni. Din zi în zi crește răul, năcazul, dar omul să nepăsător lângă păcat. Cu adevărat: «Bătuți-i-am și n'au simțit, zdrobituți-i-am și n'au vrut să se întoarcă». Poate și pentru aceasta binele, liniștea, bunătatea, intărzie să sosescă. Poate și pentru că nu s-au îndreptat oamenii, răul nu numai că nu trece, ci parcă tot mai mare să face.

De voim dară ca îndurarea, mila, ertarea cerească să vină iarăș peste noi, să ne întoarcem toți cu lacrimi, rugăciuni, cu fapte bune către Dumnezeu. Să ne întoarcem, căci până stăm cu nepăsare lângă păcat, în zadar așteptăm binele.

Să ne întoarcem cu toții, nu numai ceice sunt departe și sufer, ci și noi, cari din mila lui Dumnezeu stăm la casele noastre. Am văzut pe ceice vin de pe câmpul de luptă între noi. Aproape toți ce blâzni, ce cuminți, ce evlavioși sunt! Cum vin și se roagă în casă lui Dumnezeu, în sf. biserică! Ce vorbe frumoase au! Această au înțeles voia lui Dumnezeu.

Și noi, cei de acasă, să ne facem dară buni, milosi, ertători. Prin răsboi Dumnezeu ne muștră pe toți și așteaptă dela toți îndreptare. De nu vom face aceasta, poate veni vremea, despre care a zis un om bine băgător de seamă, că nu se va sfârși răsboiul până ce tot omul nu și va lua partea lui de suferință, până ce tot omul nu va simți până în adâncul sufletului seu, că este răsboiu și muștrare dela Dumnezeu în această lume.

Și, ferească Dumnezeu, dar parcă întru adevărat vine aceea vreme, când Dumnezeu vrea să ne certe pe toți.

Cu adevărat, parcă a sosit vremea, despre care zice Ieremia, că «suspină tot poporul căutându-și pânea» (Ier. 1, 11).

Si vai acelor oameni, despre cari a scris prorocul că: «afară mă ucide sabia, în casă mă omoară foamea».

Nu vă încredeți dar, ceice stați liniștiți acum la casele voastre! Nu stați ne-păsători în păcate, ci îndreptați-vă, întoarceți-vă, căci Dumnezeu ne poate trimite nouă celora de acasă mai cumplită mustare ca celor din luptă. «Cea ucișă de sabie vor fi mai norocoși ca ceia ce se stinge de foame», — zice Ieremia.

Cu groază să eșim dară din reușă și păcate. Cu grabă să alergăm la Dumnezeu, Tatăl nostru. Să nășteptăm, ca pe-deapsă și muștrarea să vină să ne scoată din păcat, ci degrabă să ieșim cu rugăciuni înaintea Tatălui ceresc și ca fiul cel rătăcit căzând cu lacrimi înaintea lui să zicem: «Tată, gresit-am la cer și înaintea Ta», ne rugăm iartă-ne, conțenește bătaia, necazul, care pentru păcatele noastre a venit peste noi.

Si el, Tatăl cel ceresc, ne va primi. Cu milă ca un tată bun va privi spre noi și ne va șterge lacrimile din ochi și dușerea din suflet. «Sunt milos — zice Domnul prin Ieremia prorocul — și nu voi mai ține până în sfârșit mănia mea, numai cunoașteți păcatul cu care ați măniat pe Domnul Dumnezeul vostru».

De doi ani de zile și mai bine răsboiul intr'una rănește, taie sufletul nostru. De doi ani de zile intr'una sporesc dureurile, suferințele, necazurile, lipsurile. Rănitii suntem cu toții. La cine vom alerga să scăpăm? Cine ne va lega, cine ne va alina durerile, ranele noastre? Singur Dumnezeul «Venită dară să ne întoarcem către Domnul Dumnezeul nostru, căci el ne-a lovit, el ne va și vindeca, el ne-a rănit, și tot el ne va tămaudui». (Osia 6, 1, 2.) «În ce chip măngăpe de cineva mamă sa așa și eu vă voi măngăia», zice Domnul. (Isaia 66, 13.)

Venită dară să ne întoarcem, lăpădându-ne și esind din rătății, deapărarea și totdeauna gândindu-ne, că acum e vremea muștrării cerești, când toată fapta cea rea strigă indoit de tare la cer după răzbunare și pedeapsă.

Întoarceți-vă cu toții spre fapte bune și plăcute lui Dumnezeu. Rugați-vă neîncetat, dimineață și sara, ba chiar și noaptea ridicăți-vă spre rugăciune, căci mare este puterea ei. Ilie prorocul singur prin rugăciunile lui a închis și iarăși a slobozit ceriul. De ne vom ruga și noi toți, sutele, mii, zecile de mii, milioanele de oameni, pe cari Dumnezeu ne cercă și ne muștră, vom deschide și noi mila și ertarea ceriului. De ne vom sili să facem acestea, de vom fugi de păcat, de vom simți, că zi de zi, septămână de septămână, ne facem tot mai buni, mai milosi, mai iubitori, mai adeverări și ai lui Dumnezeu și frați între olală, atunci, dar numai atunci, va sosi mult dorita, de toți ceruta, de toată lumea cu suspinuri așteptata, sfânta liniște și pace!

Moarta Prințului Henric de Bavaria.

In 7 Noemvrie n. a fost vulnerat, cu ocazia luptelor date la sud dela Turnu-roșu, pe teritor românesc, Prințul Henric de Bavaria, nepot de frate al regelui Leopold din Bavaria, și în zorile zilei de 8 Noemvrie a murit ca un erou, în urma ranelor prime, căci glonțul de pușcă, intrat în corp, atinsese și părții mai gingește de ale corpului. Despre moarta eroică a acestui membru al casei domnitoare din Bavaria s'au dat din partea conducerei supreme a armatei următoarele amănunte:

Brigada Epp, de care se ținea și regimentul de infanterie de sub conducerea Prințului Henric de Bavaria, a deschis, cu un îndrăzneț atac de flanc, de pe munțe Sate, basenul dela Perișani, la est dela pasul Turnu-roșu. Ca urmare trebuea acum se ajungă brigada în posesiunea înălțime Poiana Spinului, pentru a sprijini ca aripă atacul ce se va da de ambele părți ale șoselei Perișani-Slataru. Luarea înălțime Poiana Spinului a căzut asupra regimentului de infanterie, comandat de prințul Henric de Bavaria. Terenul trebuea însă să fie întâi cercetat.

Orele de înainte de ameza le-a folosit comandanțul de brigadă, în 7 Noemvrie, împreună cu prințul Henric, comandanțul regimentului de infanterie, pentru a stabili posibilitatea atacului și cooperarea infanteriei cu artileria. Terenul putea fi văzut bine din linia primă de pe munte, aflătoare în fața dușmanului, la depărtare de o pușcătură de infanterie.

Fără considerație la persoana proprie, Prințul Henric a căutat să stabilească cu conștientiositatea carel caracteriza căile și amanuntele atacului, pentru fiecare batalion și fiecare companie. Acoperit la început de tufișuri, să pare că Prințul, în zul său, a eșit pe un moment din acoperire, și figura sa înaltă s'a ridicat în sus,

apărând pe orizont. Un glonț căzu atunci în apropierea Prințului. Ca totdeauna, necunoscând primejdile, Prințul continua cu sănge rece studierea terenului, cu toate că în curând mai căzură două gloante în apropierea sa. Se auzi a patra pușcătură și atunci zise prințul incet: «Sunt vulnerat în sold», și căzu la pământ.

A fost dus imediat îndărât. S'a constatat, că glonțul a intrat în direcția ficitului, și a spart în corp o vină mai mare. Prințul a fost lăsat în grija medicului, pentru a'l trimite în ziua următoare în spital, dacă va permite starea pacientului.

Seara Prințul se simtea relativ bine și regreta mult, că la frumosul atac al regimentului său, dat în ziua următoare, nu poate se fie de față pentru a'l conduce. Medicul vedea, că starea pacientului e serioasă, dar motiv nu era pentru a se perde speranța vindecării. Mai puțin se gădea însă prințul, că în ziua următoare el va fi mort! La orele 2 dimineață a vorbit încă cu medicul, plin de speranță, iar la 2 și jumătate a mai rostit cuvintele «Noblesse oblige», — ultimele cuvinte, și apoi și-a dat sufletul, acolo, pe câmpul de răsboi, nu departe de regimentul său. A murit ca un soldat viteaz, ca un adevărat ofițer!

Iar în zorile zilei, când regimentul său începea înaintarea glorioasă spre Poiana-Spinului, luată cu asalt dela dușman, corpul neînsuflețit al comandanțului de regiment, al Prințului Henric de Bavaria, a fost dus în vale de pe munte, și apoi dus acasă și așezat cu paradă militară în cavoul casei domnitoare de Bavaria.

Răsboiul.

Situată e favorabilă pentru puterile centrale la toate fronturile. La frontul dela apus Francezii și Englezii plătesc scump, cu perderi enorme, fiecare palmă de loc pe care vreau să o recucerească dela Germani, iar la frontul italian atacurile dușmane au mai slăbit. Armata de sub comanda Arhiducelui Carol a avut apoi în zilele din urmă succese frumoase. Trupele dela aripa dreaptă (din sud) și au făcut drum pe la Târgul-Jiului prin munți și au înaintat până la linia ferată Vercerova-Craiova, luându-o în stăpânire. Apărarea desperată și contraatacurile trupelor române au fost zadarnice. Trupele din sectorul dela Turnu-roșu încă au înaintat și se află pe la Călimănești. Progrese au făcut și trupele aliate de pe la Câmpulung. Pe celelalte locuri situația e neschimbătă. Dela 1 Noemvrie până în 19 Noemvrie au fost făcuți prizonieri 189 ofițeri și 19,338 soldați români, România au perdit și 26 tunuri, 72 mitraliere și 17 care cu muniție, capturate toate de trupele aliate învingătoare.

NOUTĂȚI.

Internății noștri. „Biserica și Școala“ din Arad scrie în numărul din 6/19 Noemvrie următoare: „Precum se știe, internații români sunt domiciliați în comitatul Sopron. La intervenția episcopilor români de ambele confesiuni, îngrijorăți de soarte preotice și a credincioșilor internați, guvernul a emis pe II. Sa, d-l Dr. Iosif Siegescu pentru vizitarea localelor, unde se află internați. Ilustritatea Sa a înălțat această misiune și aflat, că populația din localități se poartă cu reverență față de internați, pe cari nu-i privește de dușmani, ci de jertfa stărilor de răsboi. Aceasta ținută a populației și îndeosebi bunăvoiețea administrației cu care și ratează, le usurează mult suportarea greumântului sufletește de a fi lipsiți de cercul lor familiar. Toate acestea le-a constatat Ilustritatea Sa prin examinarea amănuntă a stărilor de acolo și din graiul viu al internaților. Vizita aceasta a făcut bună impresiune între internați și a avut efect liniștit. Aducem aceasta la cunoștința celor de acasă, spre liniștere și încredere, că iubiți lor n'au alte suferințe, decât duioșia de casă. Dar bună Dumnezeu și ti va reda familiei lor întregi, cinstiți, sănătoși. După cele constatate credem, că și ei de acasă se vor liniști și vor aștepta cu răbdare restabilirea stărilor normale“.

Caz de moarte. In Viena a început subit din viață ambasadorul Germaniei dela curtea vieneză Enric Bernhard de Tschirschky, în etate de 58 de ani. Timp de 9 ani a stat

răposatul diplomat în fruntea ambasadei germane din Viena și a fost un mare amic al monarhiei noastre și un convins aderent al alianței germane și austro-ungare.

Reorganizarea armatei române. Ziare rusești scriu, că reorganizarea armatei române e terminată. În fruntea regimentelor și batalionelor românești au fost puși ca comandanți ofițeri destoinici francezi, și până acum 56 de ofițeri superiori români au fost demisi și pedepsiti pentru nadestoinicie, dovedită pe câmpul de răsboi! Frumos testemuță, dat pe seama armatei române!

Ce au găsit Nemții în Constanța? Seriu ziarele, că cu ocazia ocupării orașului și portului de mare Constanța, Germanii au aflat aci 30,000 de tone de petrol (o tonă 1000 kg), 27,000 tone de benzina, 17,000 de tone de oleiu, și vagoane nemurărate de cereale, făină, cafea și zahăr, primite pentru alimentarea armatei române pe mai multe luni și pentru trebuințele populației din țara românească. Au fost trimise toate în Germania.

Post de notar. In comuna Tălmăcel, comitatul Sibiu, a devenit vacanț postul de notar comunul. Ceice doresc a ocupa acest post, au să-si înainteze petițile până la 11 Decembrie n. c. preștei cureauale din Cisnădie (Nagydisznod).

Dela gimnaziul de stat. La gimnaziul de stat din orașul nostru se încep înscrierile Joi și Vineri în 23 și 24 Noemvrie n. înainte de ameza între orele 8 și 12, și anume: în clădirea mănăstirii Franciscanilor, strada Berg Nr. 8 în parter. Joi se fac înscrierile pentru școlarii din oraș, iar Vineri pentru cei veniți din provincie. În aceeași zi, după ameza la 3 ore, se țin examene de corigență. Anul nou școlar 1916/17 își ia începutul Luni în 27 l. c., după ameza la 2 ore, în clădirea institutului sus amintit. La înscriere se plătesc: 15 coroane 20 bani taxă de primire, și 15 cor. didactru pe un evantai. Elevii au să aducă cu sine: atestatul școlar din anul precedent, extras din matricula și certificat de revaccinare.

† Enric Sienkiewicz. Cel mai mare poet polonez, autorul cunoscutului roman *Quo vadis* și al altor scriri celebre, Enric Sienkiewicz, a murit în vîrstă de 70 de ani, într'un oraș din Elveția, unde se mutase dela Varsavia îndată la începutul răsboiului. Cartea *Quo vadis*, care zugrăveste prizonirea creștinilor sub împăratul Nero, a apărut și în românește.

O conferență de pace. Ziarul elvețian *Nationalzeitung* din Bâle primește știrea, că guvernul dela Washington s'a declarat învoit a porni acțiunea în interesul încheierii de pace și a convoca o conferență în acest scop într'unul din statele neutrale europene. Despre acest pas urmează un schimb de păreri între diferitele țări neutrale.

Moarte eroică. Ofițerul de marină și aviatorul Hely Nicoard, fiul domnului profesor din Fiume, Vincentiu Nicoară, a început din viață în 6 Noemvrie a. c. în cursul imprimării greului său serviciu de răsboi. Înmormântarea i s'a făcut în cimitirul marinilor din Pola. Eroi nu mor.

Prim-ministrul austriac la Budapesta. În săptămâna curentă, cum se anunță din Viena, va veni la Budapesta prim-ministrul președinte austriac, Koerber, însoțit de colegii săi miniștri, în scop de a continua cu guvernul ungar discuțiile privitoare la tranșația economică.

Un comandanț despre luptele din Ardeal. Corespondentul ziarului *N. Pester Journal* a avut o conștiință cu generalul *Ara v. Strausenbarg*, care a zis următoarele: „Evenimentele din Ardeal au decurs până acum după programă; și când noi, în urma declarării răsboiului din partea României, ne-am retras trupele dela frontieră, aceasta s'a întărit cu plan, ca tot ce s'a petrecut mai tarziu. Pentru mine nu era nici o surpriză înaintarea românilor, nu eram nici neliniștit, nici iritat, deoarece știam înainte, ce trebuie să se întâmple. Dacă s'a petrecut oare toate în regulă, aceasta se va juidea mai tarziu; dar atâtă pot spune, că evenimentele s'a desfășurat în conformitate cu planurile și intențiunile noastre. Armata română nu trebue desconsiderată, soldații români se luptă relativ foarte bine, și sunt un adversar, care n'are să fie absolut desconsiderat. Rușii au de sigur mai multă experiență în răsboi; România însă își trimite acum la front ostașii cei mai buni și cei mai temeinici instruiți. Aceeași părere o mărturisesc și Excelența Sa, generalul Falkenhayn“.

Mihail Oancea dela batalionul de vânători numărul 23, de naștere din comuna Idicel, își caută părintii, pe Gavril Oancea și soția Susana, cari s'au refugiat cu ocazia invaziunii române. Adresa sa Feldpost 393.

Rusificare. In urma rănduții date de guvernul rusesc, prelegerile dela universitatea din Dorpat au să se țină de aici în limba rusească. De aceea mai mulți profesori ai facultății teologice și-au înaintat demisiile. Ziarul *Rieci* nu aproba rusificarea cu forță și își exprimă temerea, că universitatea va trebui să fie închisă.

Plata pentru măcinat. Șeful poliției sibiene face atenție pe cei interesați, că plata pentru măcinat este următoarea: 7 la sută în morile cu motor, 5 la sută în toate celelalte mori. Cantitatea aceasta se ia nu din făină, ci din bucatele aduse la măcinat.

Calamitatea cu lemnele de foc. Sub acest titlu scrie *S. D. Tagblatt*: Pentru un stânjen de lemne se pretind acum în Sibiu 140 coroane. În pădurile comunelor învecinate stau tăiate mari cantități de lemne, care ar face să inceteze lipsa, dacă s'ar putea aduce în oraș. În pădurile dela Vurpăr bună oară s'ar găsi două mii de stânjeni, care ugor s'ar putea întrebunța, dacă ar comunica de nou linia laterală de acolo. Magistratul nostru n'ar putea oare să mijloacească această comunicare? Până atunci poate s'ar ajunge lumea cu lemnele tăiate de români în Dumbravă.. Unul sau altul dintre cetățenii noștri ar fi modul de a transporta lemnele acestea în oraș...

Manuel și răsboiul. Ex-regale portughez Manuel s'a plătit în singurătatea dela Richmond (Anglia) și s'ar hotărît să facă o excursiune la Londra, să se distrajă puțin în lume. Între alte petreceri, la care a participat, s'a gândit să viziteze și o expoziție filantropică, nu ca să cumpere ceva din obiectele expuse, ci ca să rostească un mare discurs politic. Și ce a spus englezilor ex-regale Manuel? A „constatat“ (nu mai stim a ceea ce arătă) că răsboiul de astăzi este lupta „culturii“ impotriva „barbarismului“... Englezii, natural, au aplaudat frenetic.

Nr. 361 M.

CONCURS.

Pentru 4 stipendii disponibile din fundație Ioan și Maria Trandafil de căte 1000 coroane, anume: trei stipendii pentru tinere studenți din arhidieceza Transilvaniei și unul pentru tinere din dieceza Caransebeș se publică concurs cu termen de 45 zile dela ultima publicare în organele oficiale «Telegraful Român» din Sibiu și «Foaia Diecezană» din Caransebeș.

Concurenții au a produce următoarele documente:

1. Estras din matricula botezaților, pe care să fie introdusă și adevărîța parohului competent, că concurențul și acum aparține bisericii ortodoxe române din patrie.

2. Testimoniu școlastic din anul precedent cu calcul eminent (distins ori foarte bine).

3. Certificat dela direcția institutului public la care studiază concurențul, în care să fie dovedit, că respectivul concurenț este înscris ca elev ordinar la careva institut public și frecventează regulat cutare facultate ori clasă superioară în cutare institut mediu (secundar) din patrie.

4. Certificat dela antistia comunală competentă despre starea socială și materială a părinților, precum și despre starea materială a concurențului. Acest certificat trebuie să fie vidimat și de preotul local, ori încărcă preotul ar fi interesat personal, — de protopresbiterul concernent.

Cerile de concurs astfel instruite sunt a se adresa Consistorului mitropolitan ortodox român, aici la Oradea-mare — Nagyvárad — (strada domnească — ură utca — Nr. 6).

Oradea-mare — Nagyvárad, — 17/30 Octombrie 1916.

Consistorul mitropolitan gr.-or. român.

Publicațiune.

Comuna Orlat dă în arândă pe calea licitației publice în 3 Decembrie a. c. la 10 oare a. m. ospătaria comunala, pe termen de un an, începând dela 1 Ianuarie 1917.

Prețul strigării: 2000 cor.

Tot atunci se arândează și măcelaria comunala pe anul 1917.

Prețul strigării: 400 cor.

Condițiunile de licitație se pot privi în cancelaria comunala.

Orlat, la 15 Noemvrie 1916.

(173) 2-3 Primăria comunala.

Caut

spre cumpărare în cantitate mare rachiul de prune, drojdii sau trevere,

să fie calitate bună și curată.

Vânzătorii au a se adresa, arătând totodată și prețurile, către firma:

Traian Marian,

Sibiu Strada Turnului Nr. 48
(lângă casarma honvezilor).

In editura comisiunei administrative a tipografiei arhidiecezane, în traducere românească, făcută de dl Teodor V. Păcățian redactorul „Telegrafului Român” a apărut

Evangelia ca bază a vieții,

celebra lucrare a lui G. S. Petrow, în care sunt tratate cu multă putere de convingere temele următoare: *Principiile fundamentale ale civilizației. Educarea voinei în spirit creștin. Degenerarea morală. Sublimitatea evangheliei. Impărăția lui Dumnezeu.*

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidicezana din Sibiu. Prețul unui exemplar e 1 cor. 50 fileri plus 5 fileri porto poștal.

Revânzătorilor li se dă 20% rabat.

A apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidicezana, din Sibiu-Nagyszében.

Adolf Harnack.

Monahismul,

idealurile și istoria lui

trad. de

Dr. Gh. Comșa.

Prețul unui exemplar e 1 Cor., cu porto postal, 1 Cor. 10 fil.

În „Biblioteca meseriașilor români”

au apărut:

Nr. 1. A. Kotzebue: Nepotul răsfățat, farsă în 5 acte (după o traducere a lui Ioan St. Șuluțiu, prelucrată de T. V. Păcățian) — 60

Nr. 2. I. Nestroy: Pribegii, comedie din viața meseriașilor în două acte, localizată de Dr. Seb. Stanca — 50

Nr. 3. Carol F. Pfau: Tânărul editor, îndreptar pentru începători și pentru ceice voiesc a se ocupa cu editura, trad. de Radu P. Barcianu — 60

Nr. 4. Ioan Lupean: Bucovina n'a învățat și umblă la insurat, sau Vladul mamei — 40

Nr. 5. Iuliu Crișan: Carierele vieții. Partea I. Carierele economice, industriale și comerciale — 60

Se pot procura dela Librăria arhidicezana, Sibiu.

A apărut

în editura Comisiunei administrative a tipografiei arhidicezane.

Carte de rugăciune,

în care se cuprinde: Rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; Psalmul „Miluște-mă Dumnezeule”, etc.; rugăciunile mesei; Simvolul credinței; rugăciune de seara; rugăciune către Dumnezeu Tatăl; rugăciune către nașcătoarea de Dumnezeu; rugăciunea sfintei cruci; rugăciune către domnul nostru Iisus Cristos și rugăciune la nenorociri și alte necazuri.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidicezana, și se vinde legată în coarde roșii și vânătă cu **30 fileri**.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Preoților, profesorilor și învățătorilor, la comande de cel puțin 50 exemplare, pe lângă achitarea prețului sau expedarea cu rambursă, li se dă 20% rabat.

Este o carte de rugăciune foarte corespunzătoare nu numai pentru trebuințele susținute ale ori căruia creștin, ci și ca dar la copii, precum și pentru ostașii din resboi, atât după cuprins, cât și după format și exterior.

Anunț.

Să redus prețurile cărților:

1. Arhiepiscopul și metropolitul Andrei baron de Șaguna, de N. Popea, arhim. și vicar arhiepiscopal, dela 5 cor. la **2 cor.**

2. Memorialul arhiepiscopal și metropolitului Andrei baron de Șaguna, sau luptele naționale politice ale românilor 1846-1873, de N. Popea, arhim., vic. arhiep. Tomul I dela 2 cor. 60 fil. la **2 cor.**

3. Insemnările unui trecător. Crâmpene din sbuciumările dela noi, de O. Goga, dela 3 cor. la **1 cor. 50 fil.**

4. Desvoltarea primatului papal și influența lui asupra creștinătății. Cercetări istorice, de S. Popescu, dela 1 cor. 25 fil. la **50 fil.**

Librăria arhidicezana.

A apărut în editura comisiunei administrative a tipografiei arhidicezane:

R. Ruiz Amado:

Secretul succesului

converziori teoretice și practice cu tinerei de 15—20 ani, traducere de Vasile Stan, profesor la seminarul „Andrei”. Cuprinsul: Succesul și fericirea. Problema succesului. Idei atavice. Zeificarea succesului. Zodia. Perioadă fatală. Planul de luptă. Nu fumezi? Încă o țigare...? Păhărele de beutură. Vorbele obscene. Steagul celor șepte voinici. Timpul e aur. Lectura. Jocurile. Sportul. Prietenii. Cavalierism și Donchișotism. Viermele neadormit. Orientari. O putere... Nobleta adevărată. Inclinările și destoiniciile. Concurența socială. Capitalul celor desmoșteniți. O obiecție și o părere. Chemarea dumnezeiască. Munca. Împărtirea timpului. Statornicia. Împărăște ca să învingeri. Puterea de sus Adaus. Sfaturile unui părinte către fiul său.

După cum se vede din acest cuprins bogat, Secretul succesului e o contribuție însemnată la literatura noastră pentru tineret, astăzi destul de săracă.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidicezana din Sibiu, exemplarul broșat (280 pagini format 8°) cu **2 corone**.

Revânzătorilor se dă un rabat de **20%**.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidicezana, Sibiu:

Protocolul sinodului ordinar

al arhidiecezei gr.-orientale române din Transilvania

ținut în anul 1915.

Prețul Cor. 120 + 5 fil. porto.

In editura Comisiunei administrative a tipografiei arhidicezane a apărut:

Mărturisirea ortodoxă

bisericii catolice și apostolice de răsărit revăzută la înșărcinarea comisiunei, după decerea arhimandritului Filaret Scriban, Dr. Pavel Roșca, prof. sem., cu binecuvântarea Excelenței Sale a Înaltpreasfințitului Domn Arhiepiscop al Transilvaniei și Metropolit al Românilor gr.-or. din Ungaria și Transilvania Ioan Mețianu.

Revizuirea e făcută pe baza textului mai autentic al scrierilor simbolice publicate de prof. de la facultatea teologică din Atene. E. Mesolora, sub titlul: „Τὰ συμβολικά βίβλα”. Atena. 1883.

In aceasta ediție, bine îngrijită și din punct de vedere al limbii, pe lângă „Prefata revăzătorului în care se indică istoricul edără acestei cărți simbolice și isvoarele considerate, se publică și o parte din „Precuvântarea” arhimandritului Filaret Scriban, din preună cu biografia mitropolitului Petru Movila precum și aprobațile patriarhale referitoare la aceasta carte simbolică.

Se află în deposit spre vânzare la Librăria arhidicezana și se vinde la sată, cu prețul de **2 cor. 50 fil.**

Revânzătorilor li se dă rabat **20%**.

A apărut

în editura Comisiunei administrative a tipografiei arhidicezane

Acaftistul

Presfintei Născătoarei de Dumnezeu și altă rugăciuni, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Domn Ioan Mețianu, arhiepiscop mitropolit al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Ungaria etc.

In aceasta ediție augmentată, (474 pagini) se cuprind:

Rugăciunile dimineții, de seara și pentru fiecare zi din săptămână. Canonul de rugăciune de toate zilele. Rugăciunile dumnezești Liturgii. Canon de pocăință către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune mai naște de Ispovedanie. Învățătură pentru Ispovedană. Rugăciunile sfintei cuminăcături. Rugăciunile după sfânta cuminăcătură. Rugăciune către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune de toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu. Acaftistul Domnului nostru Iisus Christos. Canon de umilință către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciunea de umilință către Domnul nostru Iisus Christos. Acaftistul preasfințitului de Dumnezeu Născătoare. Canon de mulțime către preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Canonul sfântului Nicolae. Cinstițul Paracclis al preasfintei Născătoarei de Dumnezeu. Canon de rugăciune către Ingerul păzitorul vieții omului. Canonul de rugăciune ce se canta către toate puterile cerești și către toti sfinții. Rugăciunile mesei. Rugăciune la deosebite ocazii. Culegere de rugăciuni la feleuri întâmplări. Simaxariu pentru tot anul Păscălia până la anul 1960 cu explicație.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidicezana, și se vinde la sată, cu porto 20 fil. Revânzătorilor li se dă **20%** rabat.

„Biblioteca Șaguna”

Redactată de Dr. I. Lupăș, Săliște.

Nr. 16—36.

Mărgăiați poporul!

Cuvântări bisericești

de

Dr. Ioan Lupăș

și alții preoți din protopopiatul Săliște.

Se află de vânzare la Librăria Arhidicezana în Sibiu-Nagyszeben.

Prețul unui exemplar: Broșat cor. 2—, legat cor. 2:60, porto 20 fileri.

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, coloare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceiași și în dos, foile aurite, cu copciu, în o frumoasă cutie de păstrat **200 cor.**

Aceiași legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copciu, în o frumoasă cutie de păstrat **180 cor.**

Aceiași legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc cu o cruce, foile aurite, cu copciu, în o frumoasă cutie de păstrat **150 cor.**

Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți imprimată evangeliștii și la mijloc restignirea, foile aurite cu copciu cu cutie de păstrat **50 cor.**

Evangelia legată în piele roșie cu cadru aurit și la mijloc cu o cruce imprimată foile colorate galben, cu copciu **40 cor.**

Din cauza scumpirii materialului, s'a urcat prețul.